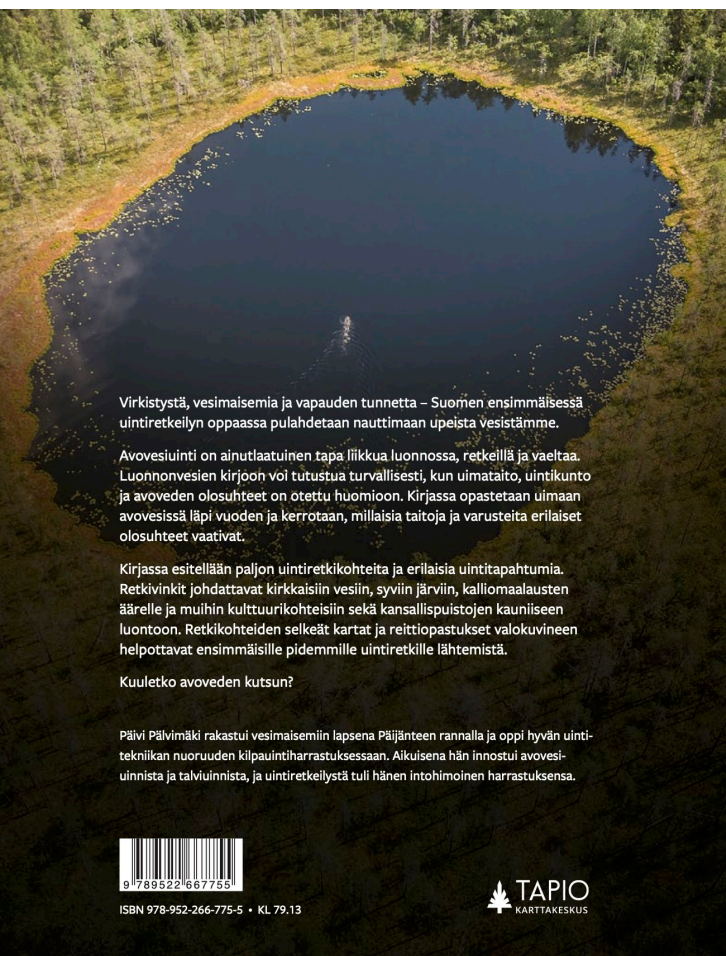




Virkistystä, vesimaisemia ja vapauden tunnetta – Suomen ensimmäisessä uintiretkelyn oppaassa pulahdetaan nauttimaan upeista vesistämme.

Avovesiuinti on ainutlaatuinen tapa liikkua luonnossa, retkellä ja vaeltaa. Luonnonvesien kirjoon voi tutustua turvallisesti, kun uimataito, uintikunto ja avoveden olosuhteet on otettu huomioon. Kirjassa opastetaan uimaan avovesissä läpi vuoden ja kerrotaan, millaisia taitoja ja varusteita erilaiset olosuhteet vaativat.

Kirjassa esitellään paljon uintiretkikohteita ja erilaisia uintipahtumia. Retkivinkit johdattavat kirkkaisiin vesiin, syviin järviin, kalliomaalausten äärelle ja muihin kulttuurikohteisiin sekä kansallispuistojen kauniiseen luontoon. Retkikohteiden selkeät kartat ja reittiopastukset valokuvineen helpottavat ensimmäisille pidemmille uintiretkille lähtemistä.

Kuuletko avoveden kutsun?

Päivi Pälvimäki rakastui vesimaisemiin lapsena Pääjärven rannalla ja oppi hyvän uintitekniikan nuoruuden kilpauintiharrastuksessaan. Aikuisena hän innostui avovesi-uintinista ja talviuinnista, ja uintiretkelystä tuli hänen intohimoinen harrastuksensa.



9 789522 667755

ISBN 978-952-266-775-5 • KL 79.13

 **TAPIO**
KARTTAKESKUS

PÄIVI PÄLVIMÄKI

UINTIRETKELLÄ
AVOVESISSÄ



PÄIVI PÄLVIMÄKI

UINTIRETKELLÄ AVOVESISSÄ

 KARTTAKESKUS

Kiitos yhteistyökumppaneille ja reittejä ja valokuvia kirjaan antaneille.

Uintiretkiä ovat tukeneet Rautio Sports (Red Paddle), Partioalitta (retkeilyvarusteet) ja CJBs Surf Company (Robie Robes, C-skins). Above Below ja ULU Adventure Ltd ovat antaneet välineitä testattavaksi.

Uintiretkille matkustamisen hiilijalanjälki on laskettu. Jäljen kompensaation hinnalla kirjoittaja tuki Päijänteen luonnonperintösäätiötä ja Pelasta Puula -hanketta.

© Päivi Pälvimäki ja Tapio Palvelut Oy / Karttakeskus, Helsinki 2023

Valokuvat ovat kirjoittajan, jollei toisin mainita kuvan yhteydessä.

Toimitus Heli Virtanen

Takakannen kuva Mikko Nikkinen

Sivun 5 kuva Petri Kinnunen

Graafinen suunnittelu ja taitto Susanna Appel

Kartat © Tapio Palvelut Oy / Karttakeskus. Sisältää Maanmittauslaitoksen Maastietokannan aineistoa 2022.

Tiekartat: tiestö: Suomen Tiestö © Tapio Palvelut Oy / Karttakeskus; kansallis- ja luonnonpuistot © SYKE, Metsähallitus ja alueelliset ympäristökeskukset; pellot, vedet ja korkeuskäyrät, haja-asutus ja taajamat © Maanmittauslaitos 2022.

Painopaikka Print Best, Viro 2023

ISBN 978-952-266-775-5

Kirjastoluokka 79.13

SISÄLLYS

Aluksi	7	Aallot ja virtaukset	49
Kirjoittajalta	10	Veden laatu	52
Vastuu on sinulla	11	Riskejä	56
TEKNIikka TUTUKSI	12	Kehon jäähtyminen	56
Uintityylejä avoveteen	14	Lämpöuupumus	58
Uintitekniikan oppiminen	15	Ärsytysoireet ja allergiareaktiot	59
Suunnistaminen	16	Haitalliset mikrobit	60
Aaltouintia	18	Haitallisia leväkukintoja	61
Muita hyviä taitoja	20	UINTIRETKELE!	64
Uinnin kulku	22	Reitin ja retken suunnittelu	65
Vesi mielessä	26	Navigointi	73
HARRASTAMAAN	31	Maisemanavigointi ja kartat	73
Yhteisöjä	31	Navigointisovellukset	75
Tapahtumia	32	ja mobiililaitteet	75
Uintipaikkoja	36	Vesiliikenteessä	76
VARAUDU JA VALMISTAUDU	38	Uintiretkellä joessa	77
Varusteet	39	Varustautuminen	80
Vastuulliset valinnat	43	Kunniota luontoa	84
Olosuhteet	44	UINTIREITTEJÄ JA -RETKIÄ	88
Veden lämpötila	45	TALVISIA UINTIRETKIÄ	146
Säätila	47	Lähteitä	159



Uimarit kiihdyttävät uintia päästäkseen myötäällon harjalle. Keskimäisen uimarin tekniikasta käytetään nimitystä vesipallovapauinti tai pelastusuinti. Siinä uidaan voimakkailla liikkeillä vapaauintia, pää on pinnalla ja katse edessä. Porkkalanmäki Suomenlahdella. Kuva Janne Räsänen

Muita hyviä taitoja

Uinnin aikana voi tulla tarve rauhoittua ja tasoiittaa hengitystä tai lepuuttaa kramppea lihasta. Silloin on hyvä ryhtyä kellumaan. Veden noste työntää uimaria ylös ja keuhkoissa oleva ilma kelluttaa. Ihmiset kelluvat eri lailla: toisille kelluminen on helpompaa ja toisille vaikeampaa. Jos jalat ovat lihaksikkaat ja niissä on vain vähän ihonalaista rasvaa, jalat pyrkivät helposti vajoamaan vedessä niin kelluessa kuin uidessakin.

Kelluajan kohdistuu erisuuntaisia voimia, jotka pyrkivät kääntämään hänet pystyyn. Pienillä alaspäin suuntautuvilla liikkeillä voi kompensoida voimien vaikutusta. Kellumista on hyvä kokeilla ja harjoitella matalassa vedessä, jossa voi irrottaa jalat pohjasta yksi kerrallaan.

Vatsallaan kelluminen opitaan yleensä uimataidon ensiaskelilla. Avovesiuinnin aikana ei kannata kellua vatsallaan, sillä asento voi herättää muissa epäilyksen, että uimarilla ei ole kaikki hyvin.

Veden polkemisellä (*treading water*) tarkoitetaan paikallaan pysymistä vedessä pystyasennossa, pää pinnan yläpuolella. Polkeminen tapahtuu rintauinnin potkuilla tai ”vatkaamalla” vettä vuorotellen kummallakin jalalla (*egg-beater kick*). Veden polkeminen on raskasta, ja sen apuna on hyvä käyttää käsien sculling-liikettä (viereinen sivu) tai uimarinpoijua. Veden polkemisesta on hyötyä avovesiuinnissa, kun pysähdyttään tarkistamaan suuntaa ja etäisyyttä muihin vesillä liikkujiin, korjaamaan uintivarusteita, juomaan tai syömään välipalaa.

Myös pelastusaidot ovat tärkeitä avovesiuimareille ja uintirekkelijälle. Jokainen vesillä liikkuja on velvollinen auttamaan hätäissä olevaa. On viisaampaa pyytää apua liian aikaisin kuin liian myöhään. Pelastus- ja ensiaputaitoja oppii parhaiten harjoitteleamalla kursseilla, mutta niitä voi harjoitella myös itsenäisesti uintikaverin kanssa.

Avovesiuinnin varusteisiin kuuluvat uimarinpoiju, pilli ja puhelin vestitiivissä



Kämmenet aloittamassa scullingia, jolla pääsee etenemään tierummun matalassa vedessä. Kuva Mika Saarela

SCULLING

Sculling on liike ja harjoitus, jolla haetaan ”otetta veteen” eli tuntumaa veden vastuksesta kämmeniin ja käsivarsiin. Scullingissa kämmenet tekevät jatkuvaa pyyhkäisevää liikettä ääretönmerkin muotoisella liikeradalla. Veden vastus tunnetaan hieman pyöristetyissä kämmenisissä koko ajan. Kynärpäät ja olkapäät pysyvät paikoillaan liikkeen aikana.

Scullingia tehdään kädet rennosti suorina pään edessä lähellä pintaa (*front sculling*), kynärpäät korkeammalla kuin ranteet ja ranteet korkeammalla kuin sormet. Kämmenet osoittavat viistosti taaksepäin sen verran, että uimari liikkuu eteenpäin. Jos liike ei vie uimaria eteenpäin, kämmenet on kohdistettu liikaa alaspäin kohti pohjaa. Katse on etuviistoon tai pohjaan, ja välillä pää nousee sisäänhengitykseen. Jalat pysyvät suorina vartalon takana. Jos ne lähtevät vajoamaan, voi potkia kevyesti vapaauinnin potkuja. Märkäpuku nostaa jalat automaattisesti pinnan tuntumaan.

Avovesiuinnissa scullingille on erityinen käyttötarkoitus. Sillä pääsee etenemään lähelle rantaviivaa ja voi välttää uppoamista syvälle mutaliejupohjaan. Scullingilla voi välttää taiteilun liukkailla tai terävillä kivillä.

Kun scullingia tehdään harjoitteena, jalkojen väliin laitetaan pullari-kelluke (*pullbuoy*), joka pitää jalat pinnalla ja auttaa keskittymään käsien liikkeeseen. Scullingista on myös muita vatsallaan tehtäviä versioita sekä selälään tehtävä versio.

Tavoitteena 100(0) vesistä

Minna Huttusen perustaman ryhmän jäsenet retkeilevät kainuulaisissa ja pohjoissavolaisissa vesissä ja jakavat toisilleen Whatsappilla vinkkejä kivoista uintikohteista ja -reiteistä.

– Vuoden 2022 kesällä, toisella kaudellaan, ryhmä oli uinut 74:ssä eri vedessä. Kun sata vettä täyttyy, laitetaan nolla tavoitteen perään, koska avovesiuinti ja uusien vesien löytäminen on niin ihanaa, Minna kertoo.

Ryhmä on käynyt vaihtelevilla kokoonpanoilla ihmettelemässä muun muassa Tiilikjärven sijaitsevaa Täyssinän rauhan rajakiveä ja kalliomaalauksia Sotkamossa. Minnan mielestä tärkeintä on kuitenkin uiminen, jossa saa kokea vapauden tunnetta, seikkailua ja olla irti huolista.

– Kaikki aistit ovat käytössä, mutta samalla mieli lepää. Me kellutaan ja keskustellaan, nautitaan veden liplutuksesta, kasveista ja kaloista. Aallot eivät ole este, vaan kun mukautuu aaltoihin, tuntuu että äiti keinuttaa. Vedessä on turvallinen olo, se opettaa muttei nujerra, Minna sanoo.

Avovesissä uinti on sujunut viidentoista uimarin ryhmältä turvallisesti. Uintimatkat ovat olleet 0,5–6 kilometriä, ja turvallisuutta luovat uimarinpoijut ja märkäpuvut ovat olleet ahkerassa käytössä pitkälle syksyyn. Ryhmässä on käsitelty pelkoja ja ahdistusta, joita uimareilla, etenkin aloittelevilla, on ollut tummaa ja viileää vettä kohtaan.

Yhdessä pimeinkin suolampi on voinut tuntua suurelta aarrelöydöltä. Parin kipakan kohtaamisen jälkeen uimarit ovat oppineet väistämään joutsenet tarpeeksi kaukaa. Yhdessä uiminen on myös motivoinut hankkimaan ensiapu- ja vesipelustaitoja.

Myös valokuvaaminen uintiretkillä ja kuvien jakaminen ryhmässä on tärkeää.

Uimarit jakavat keskenään vinkkejä siitä, mistä paikasta eri vesissä kannattaa lähteä uimaan, missä sijaitsee majavanpesiä ja vieraslajeja.

– Emme kerro kaikkia paikkoja ulkopuolisille, vaan jotkin kohteista haluamme säilyttää salaisina, ettei niiden rauha rikkoonnu enempää, Minna kertoo.

Minna opetti vapaauintin viisikymppisenä ja kokee, että uinti on siitä ihana laji, ettei sen harrastaminen katso ikää eikä kokoa.

– Avovesiuinti on psyykinen ja fyysinen kannattelijä silloin kun koen uupumusta. Ajattelen, että kun minusta aika jättää, tuhkanen ripotellaan uittuihin vesiin ryhmämme kokoaman listan mukaisesti.



Open Water Experience Finlandin järjestämä urbaani pimeäuinti. Kalasatama–Mustikkamaan silta Helsingissä. Lamput loistavat uimarinpoijujen sisällä. Kuva Russell Wilfred

HARRASTAMAAN

Yhteisöjä

UIMALLA YLI RY

Avovesiuintiyhdistys Uimalla yli on perustettu vuonna 2015 Lohjalla. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää avovesiuintia ja sen tunnettua. Uimalla yli järjestää yhteisiunteja, uintitapahtumia ja uintiharjoituksia.

KAITALAMPI OPEN WATER

Avovesiuimareiden yhteisö, joka ui Espoon Kaitalammella, jossa edestakainen poijuil-

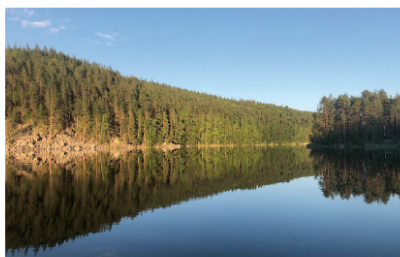
la merkitty uintireitti on 2 kilometriä. Ryhmän Facebook-sivulla sovitaan yhteisistä uinneista ja jaetaan kokemuksia ja vinkkejä tapahtumista.

OPEN WATER EXPERIENCE FINLAND

Avoin ryhmä avovesiuintia harrastaville ja siitä kiinnostuneille. Facebook-ryhmässä jaetaan kutsuja uimaan ja vinkataan uintipaikoista pääasiassa englanniksi.



Uimarannoilla on turvallista uida. Veden laatua valvotaan säännöllisesti. Puujärven uimaranta Lohjalla.



Mitä vähäisempi ihmisen vaikutus veteen on, sitä parempi on veden ekologinen tila. Kolovesi Saimaalla.

Vesien tilaa ja laatua seurataan ja arvioidaan monilla mittareilla. Avovesiuimari voi hyödyntää tietoja uintipaikkoja valitessaan sekä verrata niitä omiin havaintoihinsa. Puhdistetut vedet löytyvät latvavesiltä, joilla ihmisen toiminnan vaikutus on ollut mahdollisimman pieni ja ravinnekuormitus vähäinen.

Euroopan ympäristökeskuksen vuonna 2022 julkaiseman uimavesiraportin mukaan Suomen uimavesistä 95 prosenttia oli laadultaan erinomaisia tai hyviä vuonna 2021. Raportissa oli mukana 224 sisämaan vesistöjen uimarantaa ja 78 rannikon uimarantaa.

Heti uimarannan ulkopuolella veden laatu voi olla erilainen, mikä on hyvä tiedostaa. Tietoa veden laadusta muualla saa pintavesien käyttökelpoisuusluokittelusta, joita löytyy joidenkin kuntien ja alueellisten ja paikallisten vesiensuojeluyhdistysten verkkosivuilta.

Vesien kemiallisen tilan arvioinnissa mitataan kaloille ja muille vesieläimille haitallisten aineiden pitoisuuksia pintavesimuodostumissa. Vuonna 2020 useimpien aineiden pitoisuudet alittivat niille asetetut rajat. Vesissä esiintyvien haitta-aineiden tai lääkeainejäämien vaikutuksia ei ole tutkittu kattavasti eikä niiden kaikkia vaikutuksia ympäristöön tai vesien virkistyskäyttöön siten tiedetä.

Vesistöimme kärsivät tummumisesta, joka vaikuttaa ihmiseen ravintoketjun ja puhtaan veden saatavuuden kautta. Tummuminen myös vähentää vesien virkistyskäyttöä ja lisää muun muassa uimareita haittaavan limalevän esiintymistä. Luonnon virkistyskäytön valtakunnallisen inventoinnin teematutkimuksessa uintikertojen määrän todettiin olevan vahvasti sidoksissa veden laatuun: mitä sameampi vesi ja mitä enemmän siinä on limaa, sitä harvemmin käydään uimassa.

KIRKKAIDEN VESIEN BONGAUS

Kirkkaiden vesien etsimisessä voi hyödyntää tietoja näkösyvyydestä, väristä ja sameudesta. Kirkkaita vesiä löytyy ennen kaikkea harjualueilta, järviylängöiltä sekä luonnontilaisilta ja erämaa-alueilta. Kartoilta kannattaa etsiä vesistöjen latvavesiä, mineraali- ja kalkkikivimaalla ja harjualueilla sijaitsevia vesiä.

Maalajien tarkasteluun voi käyttää Geologian tutkimuskeskuksen Maankamara-karttapalvelua ja valuma-alueiden ja latvavesien tarkasteluun Suomen ympäristökeskuksen Valuma-alueen rajaustökalua.

Kalliorantaiset metsän keskellä sijaitsevat järvet ja lammet ovat potentiaalisia kirkkaan veden kohteita, jos niihin ei virtaa vettä suo- tai turvemailta. Vanhoissa louhoksissa on usein kirkasta vettä, mutta vain harvoin on tehty uimapaikkoja ja useimmissa uinti on kielletty. Myös vanhoihin hiekkamonttuihin tehdyiltä uimapaikoilta voi löytää melko kirkasta vettä.



Vasemmalta: Vedenalainen maailma näyttäytyy harjujen kirkkaissa vesissä. Jyrkkärantainen suppalampi Posion Hirsiniemessä. Kuva Petri Kinnunen

Kirkasta ja vihertävää vettä Heinolan Sonnasella.

määriä, joten uintiretkelle voi olla järkevää ottaa mukaan vedenpuhdistin tai puhdistus-tabletteja ja käyttää luonnonvettä.

Valmiiden retkiruokien monipuolisesta valikoimasta löytyy useimmille sopivia ruokia, jos ruuan kuivaaminen tai etukäteisvalmistelu ei kiinnosta. Retkeilyllä on ruuanlaitossa aina käytössään myös luonnon oma aarreaita: villiyrtit, marjat, sienet ja kalat. Pitkille retkille ja erämaisille alueille ruokaa ja juomista pitää varata vähintään yhden ylimääräisen päivän verran.

Sytykkeiden tekoa varten on hyvä olla puukko mukana. Sukeltajanpuukkoa voi pitää uudessa käyttövalmiina, jos esimerkiksi



RuckRaft kulkee uimarín mukana tasaisesti. Seljälä-
alanen Raaseporissa.

OTA PÄIVÄN UINTIRETKELLE MUKAAN AINAKIN

- kuljetusväline: uimarínpoiju-kuivapussi tai muu varusteiden määrään sopiva väline
- niin monta uima-asua kuin päivän aikana on uintietappeja
- kaksi uimalakkia, kahdet uimalasit, huuhteluväline
- tarvittaessa: märkäpuku, hankauksenestoaine
- pyyhe, kengät, vaatteet, hattu (sään mukaan)
- juomista ja energiapitoiset eväät – huolehdi, että joko juomassa tai ruuassa on suoloja
- aurinkosuojaa tarvittaessa
- kartta ja kompassi
- kännykkä vesitiiviissä pussissa
- wc-paperia ja tulitikut vesitiiviissä pussissa
- roskapussi, johon voit kerätä omat roskasi ja roskaa ympäristöstä
- puukko tai linkkuveitsi, käsidesi, ensiaputarvikkeita (avaruushuopa) sekä tarpeen mukaan punkkipihdit ja lääkkeet vesitiiviissä pussissa

OTA YÖN YLI -RETKELLE LISÄKSI MUKAAN

- lämpimämpää vaatetta
- naru uima-asun ja varusteiden kuiva-
tusta varten
- kännykän johto ja varavirtalähde
vesitiiviissä pussissa
- vedensuodatin tai vedenpuhdistus-
tabletteja, jos reitillä ei ole vesi-
lähteitä
- retkikeitin tai muu keitin, jos reitillä
ei ole tulipaikkoja
- retkiruokaa ja ruokailuvälineet
- tiskausvälineet (pussi, sieni, bio-
hajoava astianpesuaine)
- majoite, makuualusta, makuupussi,
jollei majoitusta ole tiedossa (tar-
vittaessa myös puunhalaajat)
- tarvittaessa: hyttyskarkote, otsa-
lamppu, 360-asteen valonlähde

Kolmen päivän uintiretken varusteet RuckRaftiin
pakattavaksi.



kalaverkkoihin uiminen ja kiinni jääminen
huolestuttaa.

Pitkälläkin uintiretkellä pärjää selvästi
pienemmällä varustuksella, jos reitin var-
rella voi käyttää kauppa-, ruoka- ja majoit-
tuspalveluita.

Varusteita voi kuljettaa uintiretkillä myös
sup-laudalla. Laudan joustava karkuremmi
(*spiral sup leash*) kiinnitetään laudan keu-
laan ja toinen pää uimarín nilkkaan. Tyy-

nessä ja heikkotuulisessa säässä sup-lauta
kulkee tasaisesti ja huomaamattomasti rem-
min etäisyydellä uimarista. Pitkä, retkeilyyn
tarkoitettu sup-lauta kulkee uimarín perässä
hyvin vielä kohtalaisellakin tuulella. Uintiret-
kille sopii parhaiten ilmatäytteinen sup-lau-
ta, joka on pehmeämpi ja kulkee hitaammin
kuin kova lauta.

Sup-laudalla uintiretkien pituutta voi hel-
posti kasvattaa, koska laudan päälle voi pakata



Näköala Hiidenkalliolta Määrjärvelle.



Hyvä sää ja lämmin vesi hymyilyttävät Seljäläisellä.

mukaan kävelyetapille. Kävelyä lähtöpisteesen Mikkolan uimarannalle tulee yhteensä 2,2 kilometriä reittiä Isokiskontie–Rahnolantie–Piskarstintie–Slussintie.

HYVÄ TIETÄÄ

Rakentamattomat rannat ja mökkirannat vuorottelevat retkellä. Simijärvi ja Malmbergin kaivosalue (Määrjärven lehtoalue) ovat luonnonsuojelualueita. Malmbergin alueella on uhanalaisten ja harvinaisten eliölajien vuoksi hyvä kulkea tiellä, poluilla ja kallioita pitkin.

LISÄTIETOA

Malmberg on yksi Suomen vanhimmista kaivoksista. Raudanlouhinta alkoi jo 1600-luvulla, ja alue on Museoviraston hoitokohde. Anskun eli Antskogin ruukki on perustettu 1630, ja se on yksi Suomen vanhimmista ruukeista. Pohjan-Kiskon järviylänpö on valittu Suomen luonnonsuojeluliiton 100 luontohelmeä -listalle.

UINTIKOhteita lähiseudulla

- Lutsjö ja Myllyjärvi Simijärven eteläpuolella. Uintiretkeen voi yhdistää käynnin Risslan metsäpolulla, padolla ja vesiputouksella. Alueelta löytyy myös laavu ja nuotiopaikka.
- Lönnhammarinjärvi, Lohja
- Iso-Kisko, Salo

"Reitti oli minusta monipuolinen ja tarjoo mahdollisuuksia tehdä lyhyempiä ja pidempiä retkiä. Saaret tuovat lisää mielenkiintoa, koska niillä on kiva tutkia matkalla. Pieni joen pätkä ja pikkusilta olivat loistava lisä. Reitti tarjosi matalaa ja syvää, kapeaa ja leveää vettä. Vesi oli ihanan kirkasta, vaikka olikin tummaa osissa järvistä. Hiidenkalliota oli upeat näkymät. Reitin läheltä löytyi muitakin kiinnostavia alueita extrauinneille. Reitti ei pituuden puolesta välttämättä sovellu ihan jokaiselle uimarille."

– Meri Viljanen, Vihti

3. 7+ JÄRVEN UINTIRETKI

Järvet: Tämäkohtu, Keskivesi–Koppalampi–Kolmperse, Jäljänjärvi–Kaitajärvi, Saukonpää, Anttinen

Paikka: Karkkilan–Lohjan järviylänpö, Lohja

Lähtö- ja päätepiste: Anttisen kanaksen virkistysalue, Lakiaissuontie 350, Lohja (tielevike pysäköintiin)

Pituus: uinti 7,1 km, kävely 0,9 km, rengasreitti

Etapit:

- U 0,5 km Tämäkohtu
- K 0,1 km kannas, Tämäkohtu–Keskivesi
- U 3 km Keskivesi–Koppalampi–Kolmperse
- K 0,2 km kannas Kolmperse–Jäljänjärvi
- U 1 km Jäljänjärvi
- K 0,3 km polku ja tie, Lamassaari
- U 0,8 km Saukonpää
- U 0,4 km Saukonpäänjoki
- U 1,4 km Anttinen
- K 0,3 km kannas, Anttinen–Tämäkohtu

Kohokohdat: monta erilaista järveä ja niiden vaihtelevat näkymät, jokiuinti, monipolvinen reitti

Luokitus: vaativa, pitkä päiväretki tai kohtalaisen vaativa 2 päivän retki

Lamassaaren joki yhdistää Kaitajärven ja Saukonpään.



Tätä uintivaellusta ei voi hymyilemättä tehdä – vai miltä kuulostavat järvien nimet Kolmperse ja Tämäkohtu? Järvimalmin louhijat ovat antaneet muitakin outoja nimiä alueen paikoille. Karkkilan–Lohjan järviylänpö on

melko tuntematon helmi, vaikka suurista asutuskeskuksista on sinne kohtuullisen lyhyt matka. Anttinen on pitkulainen ja humpipitoinen, Tämäkohtu lähdepohjainen ja kirkas ja Kolmperse monialtainen. Edellä



Livojärven uintivaelluksella voi ottaa rennosti.
Kuva Petri Kinnunen



Livojärven vesi on todella kirkasta ja hiekka hienoa.

väliselle kannakselle. Uidaan Kellariselkää pitkin edessä näkyvän niemen kärjen ohi 1,8 kilometriä Kellariniemen laavulle, joka on ensimmäinen taukopaikka.

Jatketaan uintia Kellariniemestä Pernunselkää pitkin Huutoniemeen, jonka hiekkarannalla voi pitää tauon. Tauon jälkeen on hauskaa kahlata matalan Pernunsalmen läpi Autiolam-

men puolelle. Pernunsalmen pohjoisrannalla on mökkejä, joten on hyvä kulkea salmen etelärannan puolelta. Uinti jatkuu kilometrin Ylitysvene-kapeikon läpi Syvänahonniemen notkelmaan, josta lähtee polku Hirsiniemen kodalle johtaville pitkospuille, kävelymatkaa tulee reilut kolmisensataa metriä. Jos haluaa lyhentää päivän uintimatkaa, voi myös kävellä Hirsiniemen kodalle Ylitysveneen kapeikosta lähtevää polkua, jolloin kävelyä tulee 2,8 kilometriä ja uintimatka lyhenee kilometrin.

Hirsiniemen kodalta palataan Syvänahonniemen notkelmaan, josta lähdetään uimaan Hirsiniemen kärjen ympäri. Uidaan Hirsinselkää pitkin 3,5 kilometriä. Kaataminniemen laavulta voi tehdä reilun kilometrin kävelyn Hukkumalamille, jotka ovat kirkkaita suppalampia ja hyviä vedenalaiskuvauspaikkoja. Kaataminniemen laavulta jatketaan uintia 1,4 kilometriä hienolle Kuikkaniemen hiekkasärkälle, jonka vieressä on noin 400 metrin päässä Kuikkamutkan laavu. Laavun länsipuolen

hiekkarannalta uidaan 2,3 kilometriä Hirsiniemen etelärantoja myötäillen Hirsiniemen laavulle, josta on kolmisensataa metriä lähtöpaikkaan, Hirsiniemen parkkipaikalle.

VARIATIIOT

Uintivaellusreitit suuntaa voi vaihtaa tuuliolojen mukaan. Hirsiniemen 16 kilometrin retkelyreitti kiertää Kellariselän, Pernunselän ja Autiolammen. Uiden saavutettava ja kiinnostava tutustumiskohte ja taukopaikka on myös Autiosaaren ja Livojärven lomakylän välinen kasteikko, jossa on pitkospuut, näkötorni ja silta. Suppamaisen Suolammen vesi on nimestään huolimatta upean kirkasta ja kauniin vihreää. Sinne seikkaileminen onnistuu vaikka erillisellä retkellä vuokrakanootilla tai sup-laudoilla.

VINKIT

Seikkailuapinoiden majatalo tai Livojärven lomakeskus voi toimia uintivaelluksen tukikohdaksi. Seikkailuapinoilta voi kysyä kuljetuksia ja muitakin palveluita uintivaellukselle. Hirsiniemen kärjestä on myös mahdollista vuokrata kämppä.



Hirsiniemen suppalampien kirkkaudessa vedenalaiset valokuvat onnistuvat. Kuva Petri Kinnunen

LISÄTIETOJA

Livojärven retkeilyalue, retkikartta.fi
Seikkailuapinat, seikkailuapinat.fi

UINTIKOhteita LÄHISEUDULLA

- Livojärven länsipuolen Kellinniemen rannoilla ja hiekkasärkillä voi uida matalan veden ja äkkiyrkän syvänteiden rajaa pitkin ja kokea hauskaa, huimaavaa tunnetta syvänteiden reunalla.
- Yli-Kitka, Posio ja Kuusamo

